

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Vihing
 Härad: Uppvidinge m. fl. Adress: Furåkra, Kråkenåla
 Socken: Ålgö m. fl. Berättat av: Carl Vihing m. fl.
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1874 i Ålgö m. fl.

Konkreta julsedlar (L. U. F. 34.)

Adventfirandet. s. 2.

Luciafirandet. s. 3

ulma K. 14

Julbrygden. s. 9.

Vigselning i jäskeart - mot trollen.

Julbyken. s. 16.

Julsåkt. s. 17

"Skåneblå" - tobaksblad fr. Skåne. s. 25

L. U. F. 27.

Teckningar sid. 26-29.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Vihing
 Härad: Uppvidinge m. fl. Adress: Furåkra, Kråkholmåla
 Socken: Ålgö m. fl. Berättat av: Carl Vihing m. fl.
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1874 i Ålgö m. fl.

Konkreta julsedlar (L. U. F. 34.)

Adventfirandet. s. 2.

Luciafirandet. s. 3.

ulma K. 14

Julbrygden. s. 9.

Vigselning i jäskeart - mot tvollen.

Julbyken. s. 16.

Julsåkt. s. 17.

"Skåneblad" - tobaksblad fr. Skåne. s. 25.

L. U. F. 27.

Teckningar sid. 26-29.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Faråkra, Kråksmåla
 Socken: Älgshult, m. f. Berättat av: Carl Viking, m. f.
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1884 i Älgshults församling

L. 26. F. 34.

Uppteckningen Berör Rankreta
Gulveder.

Vol: 1.

Sidor: 1-25.

Särtila 4. Blad teckningar.

Obs! Nöen i svaren till denna Frågelista
 ber jag på stå både, samt Meddelare
 och sagesmän! Uppgifterna äro samlade
 av mig under olika tider av skilda sages-
 män i våra orter. I de äldsta Gulvederna
 balar Mormor, Farbror Nils och min fader.

ACC. N:R. M. 7108 :1

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking,
 Härad: Ulpsvidinge, m. f. Adress: Furåkra, "Präkswäla."
 Socken: Ålgö, m. f. Berättat av: Carl Viking, m. f.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1874 i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ynför svaren till Frägeliska "Kauke-
 ka Yulseder" ställes meddelaren in-
 för henne vitt skilda tider. Vad
 mig beträffar, så har jag mycken fak-
 ta för gammaltida Yulseder från
 tiden 1820. och därmed i förening
 egna barndomsminnen där v.a.s.
 den ena tiden efter den andra bit-
 da, bitda, länkar i "Sagokedjan"
 infyll den jul, som nu snart är
 till ända. Y vad, som i följande
 upptecknas frånräknas "Kristids-
 jular. som givetvis hava sin egen
 karaktär, liksom svunna tiderstämning.

Skriv endast på denna sida!

2.)
erår.=(Missvärtår.) Under de senaste
gångna 60. åren har stora föränd-
ringar skett i även "filseder." Vågar
gå påstå och kan även i ofist, mån
bevisa, att om gamla 80.-85. (samt
levde, när jag var 10.-års pojke, nu
kunde spåga upp ur sina gravar;
så knappast skulle dem känna
mycket igen i nutida "filseder" från
barnälda tid. Enge och medelåldra-
ga, som läsa dessa uppteckningar
bror förvissa att jag överdrivit i sam-
ligt, men med sådana sagesmän,
som Mormor, min Fader och farbror
Nils m. f. till "Kompass", så vet jag att
mina uppteckningar bär den "Etno-
logiske prövningen" - Alltså: -
1.) Advent firades riktigt med ljusänd-

ning i gammal tid i våra orter "Man
måtte vara sparsam om kaljussas
varskappeln," hette det. "Advents-
gräven" har högst 14-årigt bliva i
våra orter. Sen seden är införd hit
av vår f.d. Prästfru Grete Wäka-
san. Han var född i Linköping
1902. I år har den lilla "Adventsgrä-
ven" förekommit på hemmets bord
med högst 5 ljus uti, man må-
te spara ljusen till Julgräven. Obs! I
våra skolor förekommer även
"Adventsgräven." Något år senare var
seden även kommen till Ålgård från
Kråksmålasacken. —

2.) I gammal tid firades infet Lucia hos Ulma K. 14
och det var först för 14 år sen, som be-
mälda Prästfru och en Folkskollärerin-

4)

ACC. NR. ⁷¹⁰⁸ M. 7108:4LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

na Ruth Carlsson, som började där-
med. Sam hade små väcker varef-
ter som ormade det hela, och den
medverkande ungdommen voro
flickor även pojkar ur "Kyrkliga
ungdomskretsen." Jag biträdde
med mycket arbete gratis. Flickor-
na sydde dräkter, och jag måla-
de pojkarna i ansiktet, så som
voro lika Galienare och satte på
som långt, svart hår. Jag smickade
spjut och ämbelbilar och målade. Jes-
sen ha varit hos oss på aftonen
av Lucia dagen i stora salen i kyrk-
skolan, men inte på samma dag.
Vi kunde ej få köpa kaffe och dopp
till de 100 besökarna, som av Lucia och
de 6 Luciaterna serveras kaffe mot.

5)

ACC. N:R. M. 7108:5.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Elppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, "Kråksmåla".
 Socken: Ålgö, m. f. Berättat av: Carl Viking, m. f.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1874 i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

en avgift av så öre. Innet fann vi i år
 lämpliga Bengaliska eldar, som äro
 oumbärliga vid den "Lucia listiges
 bålet." I tredje akten "Ljuset regnar"
 får jag deltaga i tablåen. Så vara Fru
 Greta Håkansson vid orgeln och jag
 spelar fiol, och frun sjung med sin
 herliga röst, "Sancta Lucia, ljusklara
 måning, skänk åt vår vintermatt
 gulfröjders aninga o. s. v." Så trädde Lucia
 in jämt 6. vitklädda flickor bärande
 ljus i händerna. Sen sjunga vi till fiol
 och orgel Ludvig van Bethovens "I himlas
 spungen den Eviges ära o. s. v." Så var

Skriv endast på denna sida!

6.)

ACC. NR. M. 7108:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

tabläen slut, varefter kaffedrickning
en började, då en stor jilgran tändes.
Obs! Teckning nr 1. visar följande en, då st.
Lucia mottager dalksdamen. Han
knäböjer för dammareu, som läser upp
anklagelsen och skrivaren antecknar
det aflästa jämte Lucias svar i sin
bok. Han beskyldes för att med sta-
ra penningslummor bestuckit vak-
terna vid Rams "Katakambes" där
hennas kaspränder (se kriska) höllas
fångna på Kejserens befallning. Så
fick då Lucia nattetid bära till de krisk-
na mat, ljus och vin. Dammareu sä-
ger, "Häls. Jungfru Lucia; mottag kejsa-
rens nåd och förneka Kristus." Lucia sa-
rar: "Jag förklarar ej kejsaren och jag
utklyper intet min konung med kejsa-

rens nåd." "Vet ni ädla jungfru Lucia
att förstå kejsarens nåd och hålla
fast vid Kristus betyder för eder sådana."
"Det vet jag, men min Herre och Rättning
är Han, som om sig själv kunde sä-
ga de höga och djupa orden: "Jag är upp-
ståndelsen och livet, den som tror
på Mig han skall leva om han än
sör." — Tablan var en imitation av
den St. Lucia från Syracusa, som en-
ligt sägen för sin tro på Jesus, led mot-
tyrdäden i Rom 304. e. f. Kristus. —
Ja, så hava vi de senaste gångna åren
firat Lucia hos oss.

Obs! Men förvållat utet fick och ost!
Min mormor Susanna Erlandsdatter
talade om vitklädd Luciabrud, som
på Lucia dagens morgon bar ljussmyc

8.)

ACC. N:R. M. 7108 : 8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

had kran av Lingouris på huvudet
och sjäng i huset och fick gatter så-
ren en slant. Jag var en 10.-11. års
pojke när morbror ambulade detta.
Obs! Men jag frågade inbet var det
ha Lucifliran det försiggått. Tra-
ligen hade mormor hört det be-
rättas av sina föder, som någon
gång på 1700-talet kommit från
traktene av Holland till Jönköpings
Län och sedan till Leageskruva i
Ålgårdsrooken. Så långt jag lyckas
utforska har inga Luciflirer före-
kommit i hemmen hos oss. Till tala-
de farbror Nils och min far om "Lus-
se natt" men inget bestligt; mera
än för djuren i fähuset, som fånga
lite mera och bättre föder Lucifliran.

2.)

ACC. N:R. M. 7108:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Senna sed kallade den gamle "Lucia
i Laggårn."

3.) Jag skall nu rätt så detaljerat
berätta om julseder enligt minna fä-
ders utlagor i deras barndomshem
likaså i mitt barndomshem till
i nuvarande tid. Såväl i fädernas
tid, som i min barndom hörde
jag julsäker att "Mälta korn till
malt för julkryggen. Far var god
mälkare. Han mältade för familje-
behov $\frac{1}{2}$ tunna korn till hela året. I
ven hade han "Lomlegård med
stänger." så var det och hos de öfriga
bånderna. Kornet rattes först i "stöp"
i friskt vatten och fick vara på i 36
timmar. Sen lades kornet upp i en
stor, rektangelformad lårda, som hette

10.)

ACC. NR. M. 7108:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Maltålla" och var anbragt framför
den stora, öppna spisen i vardagsstu-
gan. När klöftes kornet ibland med
vatten och omsördes. Varmt måste det vara
dag och natt i spisen. När kornet "Plat"
sig (växt) så mycket att man fattade i
det med 3. finger då bildade liksom
en rev, då skulle det i "bastan till be-
kning. Sär var stora hyllor kring väg-
garna, och hette sådana hylla "Lave".
Sär breddes kornet ut. Så eldade man
i "Galpen" (= Bastugnen) så det blev varmt,
men i de gamla "rökbastorna" var ej
smurverket försedd med kökfärgs
korsten. Rökken fick leta sig utbrett
den gitte. Oj! Man måste hålla kor-
net så det ej fick "Röksmak och inset
fick man röra om det så länge det

11.)

ACC. N:R. M. 7108 : 11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var rök i bastun. När malket var på
 loste att man bet av ett horn, det hör-
 des ett smållande ljud antagande
 duga. Det bars då hem i säckar och
 förvarades i "Malkaret." Obs! Teck-
 ning n:o 2. Vitat gammaltida "Rök-
 basta" från Krakskult, Hgskultstaden.
 Jag pågick till sådane "Rökbasten"
 i Lunds Kulturhistoriska muse-
 um. Här finnes numera ingen "rök-
 basta"; men i min skalle finnes
 den, så det går an så länge. Obs! Obs!
 Förväxla icke Småländs "Rökbasten"
 t.ex. med Wämländs "Röva", som är
 för samma ändamål, men inte
 samma byggnad. ---
 Malket krakades vid behan på "Kav-
 kvarn." Minnnes jag inte, så påg

12.)

ACC. N:R. M. 7108 :12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

jag sådan vid kulturhistoriska mu-
seet. — Hur Gylälet Bryggdes.

Det krossade malket lades i "mäske-
karet" och utrördes med kokande
vatten till en tun gröt och fick stå
överhöljt under en natt och "kötma".
Sen lades det i en blankskrad kop-
par kittel och spädades med vatten och
"repad kormlä" ilades. Sen hade för en
"mätstikka" så han såg huru myc-
ket värd det var i kitteln eller i mu-
repannan. — (Präda förkamma) Mäsk
och vatten kokade i 2. timmar och
spädades vatten på, så det var lika
mycket när malket var kokat som
när det började koka. Ty det såg för
på "mätstikka" — "Rostkaret" var ett

13.)

ACC. N:R. M. 7108 : 13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ett laggat kar om en kunnasrymd.
som stod på 3 ben. Vertill var "Tapp
och svicka för värkens avriiande.
I "Rostakaret" lades å botten några
barkade björk äppar, därpå en krus
av råghalm och sedan "Bryggglaka-
net" av tunt vitt läro. På äskes grytens
eller kittelens innehåll i "Rostakaret"
och fick stå och sjunka 1/2 timme. Sen
tog "Tappen" ut svickan och den mörk-
bruna värken vann fradgande
ner i en stor kopparkittel. Tillverk-
ligt gott sylöl fick ej tagas mera än 18.
karnor efter skäppad och därtill en
kanna skivad hanning, men när ha-
nang tillsattes i denna mängd blev dy-
ken jämförlig med det "Hedniska Mejålet".
värken fäste i jäskaret i 6 dygn, sen hell-

14.)

ACC. N:R. M. 7108:14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

des det av vörten. Under jämsningen borde
mors Vignelring ligga i järnkaret, så in-
bet de "Förhållande Krollen kunde säga
sälman nu vörten." Ölet tappades
på en stor eketanna, som hade platt
i källaren. Tunnan skulle först utlä-
kas med "Enlag" (Endekakt på engelska)
Sen skulle den råkas inuti med "Ja-
nesörk och litet Svavel eller och en
smula "Flögrann", sen kunde ingen
"förgära" Ölet. Det blev en dryck, som
både skar & njänke på de gamle. "Ja,
intet var det vår fids blaskiga Pilsner,
sek kan jag intyga. Men Givetvis bryg-
des svagdricka och enbärsdricka, det rik-
nämnda mycket gott och hälsosamt
enbär kalläckes och kokades intet.
Ja, så tillgick det med Mälkning och

15.)
bryggd i fädernas tid och ända tills
jag var 18. år. Men sen fick "Rökbas-
korna" ruffna mer, ingen mältning,
ingen linbräkning. Våra kvinnor ble-
va efter hand Lata och Hägnadiga. Sam-
vilja inte arbeta i "Nät grovt". Allt skall
kläpas, t.o.m. vårt blaskiga kvagdricka,
som bär namnet julel past. Det inte
finnes i kaffe skall på 100. kammar
dricka. Färdana bryggerier nu. Varan
har alla fel; men dyrt, så det förstår.
Vilken genomruttet andä präglas inte
allt, allt, allt i dessa dagar. — Egen reflex.
Sen Vesterländska civilisationen är "Färd
och befunnen för lätt", dess "Hene Tekel"
är ristat i Skaparn. — Oks! Söt
gammaltida julel skulle vara drick-
bart till 9de december (fredagen)

16.)

ACC. NR. M. 7108:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Säraf det gamla folkuttrycket; "kuma
med kanna." - - - - -

Sen stora julbyksee; då flickorna
"Läcke bykekläde" om hatten, och
vi pojkar jätte våra böser "Öra å lu-
bagrytorna, skele pokatis i askmöt-
jan och åt tillsammans med lingen-
mjölk; däram har jag f.d. skrivit
till Lunds Univ: Folkminnesarkiv. Jag
har b.a. avtecknat, när jag kommit
för att hjälpa min far "Öra å lutgry-
taw." Sen pojke, som "Öste å & grytaw
i rad åt sin flicka skulle i arbode ha-
va en sockerbit och 3 stora kysar
av sin flicka. så var det i min
ungdom. och likaså i faderstid
vad julbyksee bekräftar, vadav jag i
detta ämne hänvisar till intändan opp-

Leckningar. — Men hur är det i nutid?
Ja, nu är det för längesen slut med de
"skoralulabykarna". Gvisaskan är bann-
lyst, som tvättmedel. Nu får vita tvätt-
björn, rissa och en hel rad tvättmedel.
Som säges tvätta själva, jätta plickbarn,
så nu äro pojkar överflödiga. —
Gulslakt. Skinka har varit och är nå-
got, som inte fått raknas på lantman-
nens julbord. (Fränselt kristider.) Gmina
fäders tid när dom vora unga och än-
da in i mitt pojkminne, så vidtog
svinslaktens stax efter "Lucia". Min
far hade särskild slakt, Byggd och
bykstova, men de flesta gårdarna i
min hembygd raknade på den. Som
finga slakta svinen inne i köket, som
ej var kök i nutida mening. Min

18.)

ACC. N:R. M. 7108:18.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

far var svinslaktaren i min födelseby
Krokshult. Redan kl: 2. i afton koka-
des vatten i en stor kopparkittel i köks-
spisen till s. k. "Skällevatten." Mitt på gol-
vet stod den 4- bensta slaktabaulan
grön och klumpig och liketet rännfor-
mig i mitten. På slaktabaulan hölls
en stor ryp, "Slaktesrypen," som slak-
taren hög, så snart han hälsat god-
morgon. Den ginga slaktaren, bon-
den, drängen eller någon av båndens
säner ut till "Förmastian" s fängslade
nasse, som gällt bjöt. Om ryphet lades
på nasse en snata av ett stycke rep och
en kort, grön ekkäpp, som hette "ryneprä,"
detta för grisen ej skulle gallskrika.
På slaktabaulan hade mormor ett par små
gläder och litet salt, så ingen måtte

mätte förnä "Förgöra slaktet." Så
släpades massen in i köket och lades
fångslad upp på slaktaban.
Bladen upphämbades i en liten kist
i vilken var råmjöl, litet salt och
någon kryddpeppar. Setet var kvinn-
folks göra att röra i bladen, men
ingen kvinna, som var närvaran-
de fick bevittna slaktet, ty då fick
säkert hennes barn "Fellandesot"
det var och är den allmänna folk-
tron hos oss. Djuret stack ut sin
minsta bedärring. Gudet för att
de gamle avsiktligt ville plåga djuret,
men, som första inbakt bakt, så
jag minnes väl hur slaktet för-
sig gick i gamla tiden. — När var-
se var dött, skulle manfolken in

20.)

ACC. N:R. M. 7108:20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i vardagsrummet & äta frukost. Så
vankades till maken Ed och bränn-
vin, "ky då va slaktedä" Medan
manfolken äta passade mormor
på och lade en fjäderkudd på
grisens mage, "För då sänkades
det mycket iser." sade mormor.
Det var ju en halvt vidskeplig halvt
enfaldig tro, men jag förläper
gärna mormor. Den hällde man
hett vatten på grisen, så hårt losma-
de och gick att skrapa bort med kni-
var, det hette att "Baka grisen." Där-
efter urtofs inelorna, så fruntim-
ren pinga sitt att göra, "För då
ä korta sprax föle jul, & besöka
många," hette det. Man lät vat-
net rinna på golvet, "Vi sumpas la

21)

ACC. N:R. M. 7108:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

öppn att må vittness, "sades det.
i rumman från vattuet lyfte ett halg-
ljus intet tillräckligt. Vi småpojkar
pinga lysa med bluss och "I kara i
kallskren" i en järngryta. Lyste man
ej ordentligt, så röpa de vuxna,
"Ly öppn pojkasuddar, annars kan-
ker du dej en för örat." Se beckning
n: 3! Sen misshvisar intet, det vet jag
som varit med och lyft. Jag min-
nes det, som det skett igår. Ols! Det
änstas till arkiven foto; men käre
vänner! Skaffa foto t.ex. av mycket,
som existerat t.ex. för 60. år sedan.
T.ex. beckning n: 3. m. f. Som finnes
intet till likaså de gammaltida
jultorden, med rinta julhägar, fregon-
ljuset i den stora mässingstaken,

22.)

ACC. N:R. M. 7108:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bordhimmeln i taket över julbordet
m. m. Borpa för alltid. Nåvitt ej
något museum äger ett och an-
nat exemplar. Sådana saker mäs-
ke beknas ur minnet så snart man
sett det i verkligheten. — Men än-
nu något om tvirlakten. Nu
bladet tillagades bladkorv och blod-
paltar, som kokades i en stor kük-
tel. Nu en del av Brakfläsket gör-
des "rollryltor". Sam prepades och
saltades sam rullades samman och
amvirades med Lindebast. Sen
kokades dem i en kittel och
lades i saltlacka; och vora mycket
goda. Färdig de många goda "Ys-
herbanden", som vanligen thette för
"Stängriiddare". Sera korvar och hac-

23.)

ACC. N:R. M. 7108:23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

korv fläskkött (obs! Ej nallet, tyköt-
kvarnar vara okända). Särskilt
kockade korvgryn i källjärnen.
Det var ett dygt arbete för kvin-
norna att genast "korvhornen"
inshoppa massan i de rengjor-
da karmarna, som hette "Gjälte".
Obs! Namnet "Gjängiddare" härlet
därav att de gammaltida goda kor-
varna förkades på en smal stång
som häng i paket framför den öf-
ra öppna spisen. Rättet till d. s. k.
"korvmaken" hackades smält i ett
grout ektråg med handtya, sådant
har jag gjort, som pojke. Se teckning
N: 4. A. B. Där kvinnor stoppa korv
och en pojke hackar fläskkött. Sida-
na äldre minnesbeckningar, skaf-

24.)

ACC. N:R. M. 7108:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fa foto: på dam, nej vi få allt nöja
ass med minnesbeckningar. Ford,
sam i nämnda hänseende existerade
i fädernas och min barndom
är försvunnit; det skola Höglärde
klart förstå!! Men vidare för att få
slut på svinsaktet. I min barndom
gjordes av svinhuvudet s.k. "Fläskryta",
men så var det ej i fädernas tid.
Svinhuvudet, som hette "Svinakäsen",
fick vara helt, menunga, hjärna och
äggånglar uttagas, men örnen, fint
rakade, skulle pitta vid "huvet". Så
bakades det helt och lades upp på
ett stort kunnfat. I munnen sattes
ett rött vackert äpple och i örnen rött
krusigt papper. Så vart "Svinakäsen"
en vacker prydnad för julbordet. Men

25.)

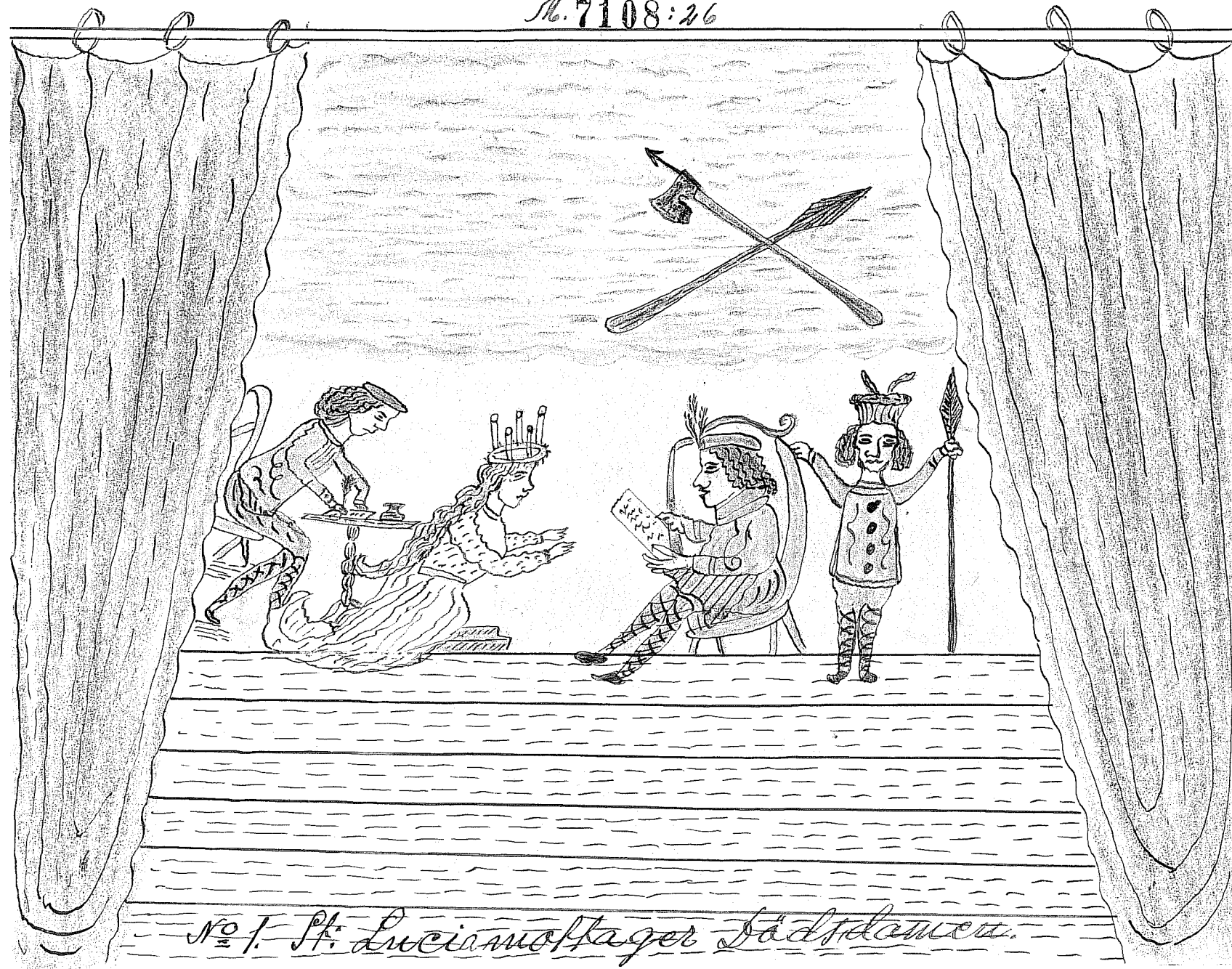
ACC. N:R. M. 7108 : 25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

enligt fädernas utsagor, så åts "Svinakä-
sen" först 9de dag jul, som hette "Gobba-
dän," ty bönderna gingo då till varandra,
"Åh! hönefläsk och bröd, samt röp & drack
Öl, & rökte parvade "Skåneblå" (Tobaks-
blad från Skåne) tills smetpärloarna träng-
de ut i pannan på dam; sade farbror Wils-
su. f. — När svinkroppen var kall, så
sallades spyckena i det stora "Flåskaret"
Så har det varit ända till för 20. år sen
i våra orter. Men huru är det nu från-
sett kristiden? "Ja," "Andelsplakterier" dit
djursoppfödarna sälja djuren levande,
och så från plakteribillarorna köpa dem
lifetets Charcuterivaror till dubbla priser.
En bondflicka kan inte nu "reda oppref-
ter en häna, mycket mera ett svinfläsk."
Ty, Tusan! Sådan tid, vi gamle få bevittna.

S. 4. F. 27

№. 7108:26

№ 1. St. Lucia möttager Söndamen.

ACC. N:R

M. 7108:27

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppvidinge m. f.

Adress:

Furåkra, Kräkumåla.

Söcken:

Ålgård m. f.

Berättat av:

Carl Viking

Uppteckningsår:

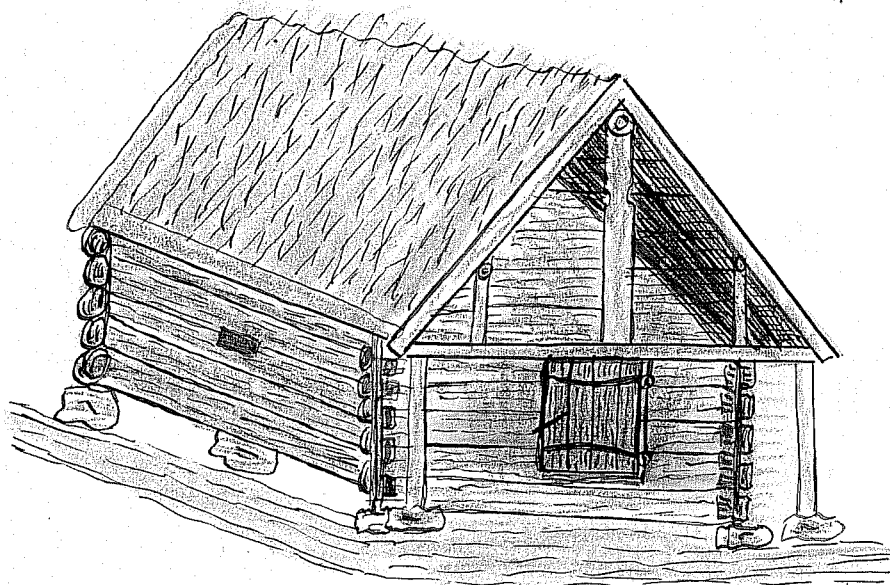
1947

Född år

1874 i Ålgård socken.

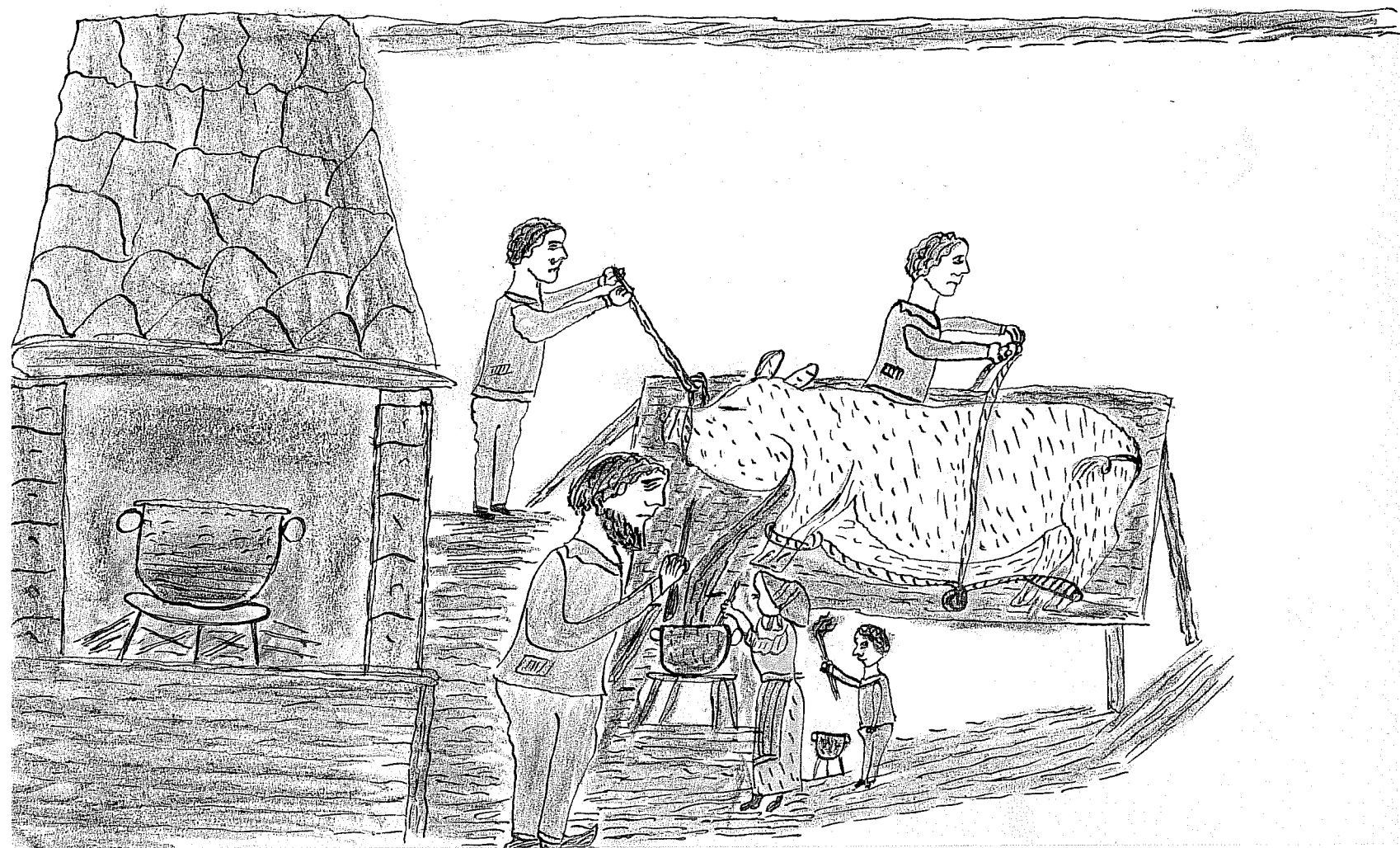
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N:o 2. Gammalida "Räkbaska" från min
Födelsebygd Kräkumåla, Ålgård.

Skriv endast på denna sida!

N° 3. Svin slakt i ett gammaltida Brandkök
M. 7108:28.
för cirka 60. år sedan. Motiv från Krokshult i Nöghults-
rodden.

N. 7108:29

N° 4. "Hackning av fläskkött med yxa B. och stopp-
ning av s. k. "Pångriddare" genom och horn B.-B.

Jag minnes det och vet att så var.

